

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1154/2021
26.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Дубравке Дамјановић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Жарка Станисављевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 453/2020 од 09.03.2021. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 159/21 од 03.06.2021. године, у седници већа одржаној дана 26.10.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 453/2020 од 09.03.2021. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 159/21 од 03.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К 453/2020 од 09.03.2021. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, па му је изречена условна осуда, тако што је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити ако окривљени у року од две године не учини ново кривично дело. Окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати и то: оштећеном ББ износ од 90.000,00 динара, Основном јавном тужилаштву у Лесковцу, износ од 18.428,23 динара и суду износ од 32.100,00 динара, као и да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде. Оштећени ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж1 159/21 од 03.06.2021. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Лесковцу, окривљеног АА и његовог браниоца, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Жарко Станисављевић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд

побијане пресуде преиначи, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе и одлучити да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, на седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио је списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног АА, у захтеву за заштиту законитости истиче да Основни јавни тужилац у Лесковцу и поред утврђених одлучних чињеница није одбацио кривичну пријаву, већ је поднео и заступао оптужни предлог против окривљеног, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, при ком оптужном акту је у целости остао до окончања кривичног поступка, па је изјавио и жалбу против првостепене пресуде којом је окривљени оглашен кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, побијајући исту због погрешне правне квалификације кривичног дела. Како се кривично гоњење за кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, предузима искључиво по приватној тужби која у конкретном случају није поднета, те да се изјава оштећеног да се придружује кривичном гоњењу и да истиче имовинскоправни захтев, ни формално ни суштински не може сматрати изјавом о преузимању кривичног гоњења, то је, према ставу одбране, првостепена пресуда донета без постојања оптужбе овлашћеног тужиоца. Првостепени суд је, према ставу одбране, у конкретној ситуацији био дужан да, у поновном поступку, након укидања раније првостепене пресуде по жалби одбране, одбаци оптужни предлог по службеној дужности због непостојања захтева овлашћеног тужиоца, што, међутим, није учињено, који пропуст је довео до доношења побијаних незаконитих одлука суда.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, којима се указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

На наведену битну повреду одредаба кривичног поступка, одбрана окривљеног указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе у образложењу своје пресуде Кж1 159/21 од 03.06.2021. године, на страни 3, у ставу 2. и на страни 4, у ставу 2. и 3, дао довољне и јасне разлоге које Врховни касациони суд прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић